

Neptun v sedmi hiši - neskončno hrepenenje

Če bi hoteli razumeti hrepenenje in s tem povezane pojave je potrebno pogledati v ozadje izvrstnega fenomena, ki ga imenujemo Neptun. Hrepenenje je oblika duševnega pojava, ki je prastar in na nek način nenavaden z veliko obrazov. Pojavi se v srcih celo pri najbolj prizemljenih oseb kot pri zelo prozaičnih oseb. Včasih je ta pojav zelo tih, skorajda neopazen, po drugi stran pa lahko tudi temačen in boleč. Ljudje ga opisujejo kot vsevedoč, neizčrpljiv ljubeč občutek, kot nekaj, kar se ne da opisati z besedami, kot pojav zunaj jaza ali nekaj, kar je težko opremljivo. Tudi opis kot vsepovsod pričujoči objem toplote z nečem, ki se zdi, da ima razežnost nad lastno umrljivost in kot neuničujočo željo po ponehanju bolečine in žalosti, ter zastrašujočo izolacije, ni redek pojav. Za to ima tisto po čem hrepenimo veliko obrazov in imen.

Lahko ga imenujemo »neskončni iskalec«, »«hrepenenje«, »žalost«, »melanholija«, »občudovalec«. Vendar ima Neptun tudi slabe strani, kot je skrivnost, prevara, halucinacija, občutljivost, prevzetnost, fantazijo, moč predstave, sanje, iluzija, zasleplenost, droga in idealizem. Že te lastnosti Neptuna nam pokažejo, da ni enostavno pripisati pomen Neptuna. Zdi se neopremljiv planet, ki se nenehno spreminja in ravno tedaj, ko mislimo, da smo ga vendarle spoznali, se zamegli in iz kupice mokrih kapljic nastane nekaj novega – včasih lepše, včasih zastrašujoče ali na meji sprejemljivega.

Večina astrologov so mu prilepili napačen simbol – »špiritualnost«. Ta pojem sploh ni skladen z mojimi opazovanji. Zdi se mi to preveč plehko poimenovanje planeta, ki ima nekaj tako bogatega v sebi. Sicer pa ste vedeli, da je dobil Neptun svoje ime od astronomov, še preden je dobil astrolog sploh priliko raziskovati njegov vpliv v horoskopu. Neptun je dobil svoj ime po starem rimskem in grškem Bogu morja Posejdonu. V zahodni astrologiji mu pripisujejo kanček skrivnosti in idealizma. Kjerkoli Berem interpretacije Neptuna, večina astrologov povezujejo z njim besede idealiziranje ali skrivnost. Vendar je več kot, veliko več.

Če sem na začetku govorila o hrepenenju ima to določen namen. Velikokrat zamenjamo hrepenenje z nečem kar predstavlja popolnost določene lastne prestave. Naj bo to lastna osebnost, družina, narava, umetnost, ljubezen, partner, poklic ali država. Pojavi se kot iskanje, ki traja včasih celo življenje, po tistem delčku, ki manjka do popolnosti. Seveda je odvisno, kje imamo Neptuna v natalni karti, vendar pa se to iskanje sočasno pojavi z individualnimi občutki poželenja, strasti, ljubezni ali občudovanja, ki pa le nekaj časa traja in sicer ravno toliko časa, da ugotovimo, da iskani delček ne odgovarja popolnosti ali pa vplivajo zunanji vplivi, ki pripeljejo do tega, da človek z Neptunom v 7. hiši končno spregleda svojo veliko zmoto.

Karakteristična posledica takega iskanja je prvič večno hrepenenje, drugič postane ta prisiljena in absolutna in vodi pogosto do konfliktov z lastnimi vrednotami in tretjič ni njen bistveni cilj v dosegu najdbe, ampak v reševanje samega sebe od tega morečega hrepenenja, torej na kratko povedano samorazpustitev, kar pa za posameznika ni enostaven.

Vendar pa tu ne nameravam razpravljati o mogočnih pojavov izražanja, ki sežejo od globokih moralnih dilem do neskončnih poskusov reševanja, ne o odvisnosti ali občasni norosti, nerazumljivih dejanj in vztrajanju, ampak o tem kako se izrazi negativna oblika Neptuna v natalnem horoskopu, ko ga opazimo v sedmi hiši.

Večina ljudi ne znajo ločiti med hišo partnerstva (7. hiša) in hišo ljubezni (5. hiša in delno tudi 8. hiša). Za laika je to eno isto. Ko se zaljubimo postane partner tako ali drugače. No tako enostavno tudi ni.

Človeka, ki nam je vseč že res prestopi najprej 7. hišo in nato odločamo, kam ga bomo uvrstili - med prijatelje v 11. hišo, v ljubimce v 8. hišo, med zaljubljenca v 5. hišo ali sodelavce v 6. hišo. Človeku z Neptunom v 7. hiši ima dobro razvito slutnjo, vendar jo v času ljubezni ne poslušajo. Lahko bi celo trdila, da je v tem stanju popolnoma zaslepljen. To zaslepljenost pa pride šele tedaj do izraza, ko sklene človek z Neptunom v 7. hiši "pogodbo" ali "obveznosti". To se pravi ali sklene z nekim partnerjem pogodbo, se poroči ali sklene sporazum, tedaj se začne šele razvoj Neptuna in se popolno razcveti.

V partnerstvu pozna Neptun le brezpogojno ljubezen, ne da bi za to kaj pričakoval nazaj. Ali pa prevzema naloga reševalca. Zato ga privlačijo osebe ki so žrtve Neptunskih pojavov (v negativnem pomenu sleparji, alkoholiki, odvisniki, lažnivci, prevaranti, igralci v vlogi ideala, kriminalci, nezanesljive osebe z temačno ali prikrito preteklost). Pozitivna varianta se opazi v privlačnosti do umetnikov, slikarskih ali glasbenih genijev ali vernikov.

Mislím, da je za boljše razumevanje najboljšé predstaviti primer iz resničnega življenja: v našem primeru Petre in Paula. Imena so tu fiktivna.

Petra z Neptunom v sedmi hiša ima v tej zgodbi glavno vlogo. Kot je tipično za Neptuna, simbol morja, se je Petra, ko je bila poletí na morju, do ušes zaljubila v tujca («**občudovalec**»). Bila je tik pred končanjem študija na ekonomski fakulteti in si hotela malo razbremeniti preden gre v zadnjo rundo izpitov.

Petra je Paula spoznala v diskoteki, ko nikakor ni uspela dobiti pijačo v tako veliki gneči, ji je Paul izven vrste uspel dobiti zanj pijačo. Zdel se ji poteza zanimiva (**prevzetnost**) in tako sta začela klepetati. On je prišel ravno tisti dan iz Holandije v Slovenijo na dopust in nameraval ostati 14 dni. Od tistega večera sta postala nezdružljiva. Še potem, ko sta se morala oba vrniti k obveznostim, jo je klical skoraj vsak dan (**vso ljubezen**). Takoj po diplomi, bilo je božič, je odpotovala k njemu, se zaročila in 5 mesecev kasneje sta bila že poročena. Na poročno potovanje sta odšla v Benetke. Spominja se, da je bilo ob sprehodu po nešteti mostičkov, na enkrat celo mesto, kot da bi bilo popolnoma izumrlo. Celó, ko se je obrnila ni bilo njenega moža – nobenega, razen dvigajoče megle. Svojega Paula je kmalu za tem našla in odšla sta tri dni kasneje domov.

Neptun se je pri njej že dokaj kmalu oglasil, v obliki sodnega izvrševalca, ki je nekega popoldneva pozvonil. Doživela je prvi šok. Njen Paul je bil že enkrat prej poročen in imel iz prvega zakona dolgove, ne da bi ji o tem povedal (**prevara**). Ampak zaljubljen človek vidi le najboljše (**brezpogojna ljubezen**) tako mu je to oprostila in sklenila sta, da bosta čim prej zadevo uredila. Začela sta torej urejati stanovanje, pri tem so šli njeni prihranki za nakup opreme, medtem ko od njega ni bilo ničesar, saj njegovi telefonski redni klici niso bili zastoj. Seveda je mladoporočencem brez dote in oprijemljive pomoči kmalu zmanjkalo denarja in denar v službi še daleč ni mogel prekriti potrebe.

Dva meseca kasneje je prosila na banki za kredit. Bančni uslužbenec ji je odgovoril, da ne dobi tudi tolarja, saj je njegovo ozadje nezadovoljivo. Tako je prišla preteklost na dan. Njen Paul je bil zaradi vožnje avtomobila brez zavarovanja zaprt 6 mesecev. Vendar tudi to ni bilo zadosti » Se pač zgodi, bog pomagaj!«. (**iluzija, da bo bolje**). Nekako je prevzela ona nato dva delovna mesta (**vdanost**), da sta lahko preživela, medtem ko je on odločil za študij. Naročila sta otroka in prišla sta na svet dvojčka.

Kmalu zatem je zopet začela delati in preselila sta se v večje stanovanje v mesto njenih staršev, kjer sta najemodajalca plačevala najemnino na roko. Po navadi so iz njenega denarja plačevali račune in najemnine, njegov denar pa je bilo za hrano in ostale potrebe, ker je on delal blizu banke mu je pustila denar na omari in je nato on vse to plačal. Nekega dne pa pride domov in ne bilo le plačanih položnic in ne njenega moža, garaža prazna in od njega ne duha in ne sluha. Tudi pri starših ni bil. Čakala ga je vendar ga ni bilo ne v službi in ne drugod. Ob enih ponoči zazvoni telefon. » Zaletel sem se. Živ sem. Sam avto je razbit. Pil sem!« Na odgovor kje je, pravi, da je na drugem koncu Slovenije na črpalki in da ne bo več prišel domov. Ko je poklicala prijatelja, naj gre pogledat, kaj mu je, njenega Paula ni bilo več tam. Izginil je. (**izginjanje**) Od tedaj, ga Petra ni nikoli več videla, čeprav ga ni samo ona iskala, ampak tudi s pomočjo detektiva in policije.

Kasneje se je njena prava zgodba šele sestavila, tako da je dobila pravo sliko o Paulu. Spoznala je, da je bila popolnoma zaslepljena. Ne samo, da je kmalu po njegovi skrivnostni izginjoti našla veliko število skritih steklenic alkohola v kleti (**alkoholik**), od njegove sestre je izvedela, da je imel že med njenim zakonom še eno razmerje (**slepost v brezpogojni ljubezni**).

Vsi te prevare in laži je bilo težko sprejeti in potrebovala je nekaj let, da se je saj delno opomogla. Ugotovila je sicer, da si je delala **utvare**, vendar so v njej ostale globoke rane. Iz strahu, da bi se ji to ponovno zgodilo, je sklenila, da bo preživela dvojčka sama in se ne bo nikoli več poročila. To ji je kar dobro uspelo, vendar si pa **žalosti in melanholijo** ne more otresti.

Zadnjič, ko sva se srečali, mi je rekla:

»Vse bi bilo v redu, ko bi se vsaj lahko znebila tega bolečega hrepenenja po upanju, da obstaja nekdo tam zunaj, ki bi znal oprati moje solze in mi vrnil nazaj vero, ...«

Avtor: T. K.